

[Aksel Larsen.]

forekommer mig ørkesløst at diskutere det ved denne lejlighed. Vist trænger vi til en omfattende skattereform, men jeg kan ikke indse, at det var nogen omfattende eller praktisk skattereform, der blev foreslået af venstre og de konservative, og som vi behandlede forleden. Hvis vi skal have en omfattende og fornuftig skattereform, må det være en skattereform, hvorved man én gang for alle slår det uhyre, der hedder skattefradragets retten, ihjel. Det må så for mig ske med eller uden indførelse af kildebeskatning, men før vi slipper af med skattefradragets retten, før får vi ikke en fornuftig skattelovgivning, og før slipper vi ikke for en masse vanskeligheder og en masse bureaukrati i administrationen af statskatternes beregning og opkrævning.

Vi ønsker alle sammen en skattereform, selv om vore ønsker naturligvis går i forskellig retning; der er nogle, der ønsker en skattereform, som gavner velhaverne, andre ønsker en skattereform, som gavner ejendomsbesidderne og atter andre ønsker en skattereform, der gavner folk med jævne arbejderindtægter. Selv om jeg er klar over, at vi kommer til at vente noget på den, er der i hvert fald en del af den, der må kunne gennemføres, uden at man gennemfører den hele, og som ikke behøver at vente.

Jeg tænker på børnetilskuddene. Nu er de indarbejdet i forslaget til udskrivningslov, men det forekommer mig, at det ville være rimeligt, om finansministeren eller regeringen snart tog et initiativ til at give ganske regulære børnetilskud, som ikke var knyttet umiddelbart eller formelt sammen med skattelovgivningen, og som ikke blev anvendt som modregning for den skat, folk skal betale, men blev udbetalt til børnenes forsørgere, og at man samtidig med, at man indførte sådanne regulære børnetilskud af en anstændig størrelse, afskaffede børnefradragene ved beregningen af den skattepligtige indkomst. Jeg er ikke så sagkyndig på skatter, men jeg mener dog, at det er en reform, som kan gennemføres isoleret. Det er ikke foreslået her. Tværtimod har man i endnu højere grad end tidligere indarbejdet børnetilskudsordningen i selve skattelovgivningen.

Jeg henstiller, at den højtærede finansministeren overvejer disse mine betragtninger.

Thorkil Kristensen: Det centrale i det foreliggende lovforslag er jo den foreslåede skattelettelse på ca. 250 mill. kr. Den er betydelig mindre end den, oppositionen foreslog for et par uger siden, men til gengæld er den ikke ledsaget af besparelser; tværtimod har regeringen jo fremsat forskellige udgiftslovforslag i den senere tid. Det forekommer mig derfor, at den høje regering ved at fremsætte et forslag af denne art i væsentlig grad har afsvækket sin egen kritik af oppositionens forslag for nylig.

Da oppositionens forslag var til behandling i det høje ting den 18. februar, talte den højtærede stats- og finansminister om, at han ikke kunne se den økonomiske motivering derfor, og han tilføjede, at der er meget få her i landet, der har kunnet finde den. Jeg må desværre sige, at jeg synes, det samme gælder det forslag, som den højtærede minister nu har fremsat. Jeg må da også forstå forskellige udtalelser fremsat i vinterens løb bl. a. af den højtærede stats- og finansminister i Dagens Nyheder den 1. februar sådan, at der i hvert fald var betydende dele af regeringen, som mente, at nu skulle man ikke frigive flere penge til forbrug over statsfinanserne i det kommende år. Jeg må så opfatte stillingen sådan, at der er andre kræfter i regeringen og i regeringspartierne, som har overmandet den højtærede stats- og finansminister og dem, som er enige med ham inden for regeringen; det beklager jeg, ikke fordi vi ikke gerne alle sammen vil have skattelettelse, når situationen er til det, men fordi det jo stadig gælder, hvad den højtærede finansminister fremførte over for oppositionen, at efterspørgslen her i landet er så stor for tiden, at det maner til megen forsigtighed.

Det er også understreget stærkt ved det byggestop, som den høje regering for nogle dage siden udstedte. Nu ved jeg nok, at situationen på boligproduktionens område hænger sammen med, at der blev sat for meget i gang i henhold til boliglovene sidste sommer, men det er alligevel ikke hele forklaringen. Man må nemlig erkende, at det byggeri, vi har haft i det sidste års tid, i og for sig ikke er særlig stort, når man ser på det antal lejligheder, der er blevet færdige. Det er ikke så forfærdelig meget større end det antal lejligheder, der blev